

Ændringsforslag nr. 1-9, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 10-12, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 13 og 14 og § 4, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik sluttelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven og lov om særlig indkomstskat. (Aktieavancebeskatning ved fraflytning m.v.). (Lovforslag nr. L 208).

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, og §§ 2-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. og lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat). (Ophævelse i utide m.v. og efterbeskatning af fraflyttere m.v.).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 18/3 87. Første behandling 25/3 87. Betænkning 14/5 87).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2-7, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 8 og 9, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 10 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 11, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af satsberegning).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 5/5 87. Første behandling 7/5 87. Betænkning 14/5 87).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets over-

gang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Thoft (SF):

Jeg vil blot konstatere, at udvalgsarbejdet har dokumenteret SFs påstand ved førstebehandlingen, nemlig at dette forslag ikke under enhver teoretisk, men under enhver i praksis tænkelig inflation vil betyde en skærpelse af realrenteafgiften. Det er SF meget tilfreds med, og derfor skal skatteministeren også fra SF have fuld opbakning til vedtagelsen af dette forslag.

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg skal ikke undlade at sige hr. Thoft tak for hans bemærkninger; de begrundede, hvorfor vi har stillet et par ændringsforslag til dette lovforslag.

Når man opfordrer befolkningen til at spare, har det både sunde og vældig gode formål, men det er jo ingen idé, at folk sparer op, hvorefter staten tager pengene fra dem, for så bruger staten jo pengene, så glider de ud i forbrug igen, og så er vi nøjagtig lige vidt. Et af de bilag, vi fik under udvalgsarbejdet, viste, at der kan ske beskatning på helt op til 80 pct. af realrenten.

Der har også i hele dette lovpakkesystem været en vældig snak om alle de huller, der var, og det er klart, der er mange huller i det. Nu er mit begreb om huller, at det er »ingen-ting med noget udenom«, men det gjorde jo ingenting, hvis disse huller så var fyldt op med sund fornuft.

Når vi stiller ændringsforslag om, at beskatningen aldrig må overstige 50 pct., mener vi også, det er ret rimeligt. Jeg så i en avis her i dag, at der havde været en deputation med underskrifter, der forlangte 40 pct., så man kan i hvert fald ikke sige, at vi serverer valgfløsk med dette her. Vi har været temmelig moderate.

Begrundelsen for vores ændringsforslag til § 10 om, at nr. 2 udgår, nemlig bestemmelsen om at forlænge det åremål, hvormed man beregner inflationen, er, at vi i 1986 havde en forholdsvis lav eller næsten ingen inflation. Det ville medføre en hårdere beskatning i årene fremover, og derfor mener vi, at det nuværende toårsinterval er mere rimeligt, hvis man overhovedet kan tale om rimelig-

hed på dette område. Fremskridtspartiet har været imod realrentebeskatningen, lige siden den blev vedtaget i sin tid.

Hvad angår provenuet, stemte vi under førstebehandlingen for lovforslaget ud fra devisen om, at der var en skattelettelse på 3 mia. kr. i det, og vi vil fortsat støtte alle de skattelettelser, vi kan finde i det. Vi mener i hvert fald, at de ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet, er positive, og dem anbefaler vi at man stemmer for.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Thoft fortsætter i sine vildfarelser. Hr. Thoft gentager den fejlagtige opfattelse, som han har dannet sig, at denne ændring af loven om realrenteafgift skulle betyde en skærpelse af realrenteafgiften. Det er forkert, og det bliver ikke rigtigere af, at hr. Thoft gentager det så mange gange.

Der er to elementer i dette forslag: det ene er, at der lægges et loft på 56 pct. ind over satsen for realrenteafgift. Dette loft vil medføre en lettelse af realrenteafgiften på 3 mia. kr. i 1988, og det er for så vidt det eneste, som ligger krystalklart i dette forslag.

Det andet element i forslaget er, at der sker en udjævning af de udsving, der kan ske i afgiftssatsen ved, at inflationstakten beregnes over tre år frem for som hidtil kun over to år. I dette element ligger ingen ændring af realrenteafgiften, men kun en udjævning over årene.

Som hr. Thoft også vil kunne se af de opgørelser, som er præsenteret i skatte- og afgiftsudvalget, vil der ske det, at afgiftssatsen, såfremt inflationen igen begynder at falde, efter forslaget vil blive lavere, end den ville efter de gældende regler. Hr. Thofts ræsonnement bygger således alene på hr. Thofts egen opfattelse af, hvordan inflationen vil forløbe i fremtiden.

Jeg gentager, at det eneste, der kan siges krystalklart om dette forslag, er, at det giver en lettelse i realrenteafgiften på 3 mia. kr. i 1988. Det videre forløb afhænger af, hvordan inflationen udvikler sig, og det tror jeg ikke hr. Thoft er bedre i stand til at spå om end nogen af os andre.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

[Thoft]

For det første har vi Budgetdepartementets inflationsforventninger, og ifølge Budgetdepartementet vil vi vinde ca. 5 mia. kr. mod at sætte 3 mia. kr. til, det er det, jeg har kaldt godt købmandskab.

For det andet har vi hørt Assurandør-Societetet, som så mindeligt har anmodet Folketinget om ikke at vedtage noget, før trods alt var det, der forelå, bedre. Det er da muligt, at hr. Fogh Rasmussen har bedre check på forventningerne end Assurandør-Societetet, men jeg bemærker, at jeg altså også har fået medhold.

Men det er da rigtigt, at hvis inflationen falder og Månen er lavet af grøn ost og denne regering får lov at overleve valget, kan det da godt være, at der måske engang i fremtiden kan ske noget andet end det, alle ud fra enhver realistisk forudsætning må forvente.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes, det væsentligste ved bedømmelsen af dette lovforslags virkninger på statskassen er, hvordan det virker over en længere årrække, og hvad det angår, kan vi med den embedsmandsbetænkning, der er udkommet, i hånden sige, at indtægterne til staten frem til år 2000, når man bevæger sig mellem nul og 10 pct. i inflation, vil være mellem minus 1 og plus 2 pct. i forhold til det, de ville være ved uændrede regler. Det synes jeg faktisk er den mest interessante iagttagelse – mere interessant end de diskussioner, der har været om, hvorvidt det bliver lidt mere eller lidt mindre over de næste tre-fire år under ét.

I øvrigt kan man sige, at realrenteafgiften, hvis vi får en meget høj inflation – hvad vi af andre grunde for enhver pris bør forhindre – med disse ændringer giver lidt mere end efter gældende regler de næste tre-fire år, men den giver mindre med høj inflation, end den ville give med lav inflation i absolutte tal. Det er også en vigtig pointe, og derfor skal man gøre sig klart, hvad det egentlig er, man diskuterer. Det har jeg ikke indtryk af at alle deltagerne i den hidtidige debat har gjort.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg forstår godt, at det må gøre hr. Fogh Rasmussen umådelig ondt igen at måtte konstatere, at Venstre og samtlige andre regeringspartier igen er blevet snøret af Socialdemokratiet. Desværre har SF jo ret – det er rigtigt, som det bliver sagt, at forslaget gennemførelse medfører en lempelse i 1988 på ca. 3 mia. kr., men denne lempelse udvikler sig jo til en skattestigning på ca. 5 mia. kr. allerede i 1989. Jeg har ikke hørt andre end hr. Fogh Rasmussen og så til dels – ikke så helhjertet, men alligevel en lille smule – skatteministeren under førstebehandlingen, som også satte spørgsmålstegn ved inflationen. Ellers lyder samtlige vurderinger i retning af, at inflationen vil stige, og det vil altså medføre skattestigninger ikke alene i 1989, men også i 1990. Derfor er det, som regeringspartierne i øvrigt under megen presseomtale forsøgte at sælge som en skattelettelse, i realiteten en ekstra skat for de folk, der har forsøgt at spare lidt op til deres alderdom. Det er realiteten bag ved dette her, og det kan ikke bortforklares.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Desværre er det nok svært at forestille sig, at det skulle kunne lade sig gøre at trænge igennem denne jungle, som der bevidst spekuleres i, der spekuleres nemlig bevidst i, at dette her er et meget svært tilgængeligt område, hvorfor det er nemt at sprede, om jeg så må sige, falske budskaber om, hvad der ligger i dette. Realiteten i dette forslag er, at afgiftssatsen, hvis inflationen begynder at stige, efter dette forslag vil falde langsomt, end den ellers ville have gjort. Hvis inflationen begynder at falde, vil afgiftssatsen efter dette forslag stige langsomt, end den ellers ville have gjort. Der er intet som helst hekseri i dette her; der er kun tale om en udjævning af udsvingene. Det er alt, hvad der ligger i det, og i det er der ingen skærpe af beskatningen. Jeg beklager, hvis det ikke er muligt at trænge igennem med lidt saglighed i denne debat, hvor der helt bevidst spekuleres i at sprede fejlagtige oplysninger.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

[Thoft]

Jeg skal gøre det meget kort. Hr. Fogh Rasmussen har ikke været opmærksom på, at det, det hele handler om, er, at et år med en helt ekstremt lav inflation på grund af udefra kommende olieprisfald og udefra kommende dollarprisfald medregnes tre gange i stedet for to gange. Det er den faktor, der gør, at vi sikrer, at der kommer et merprovenu af dette forslag.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil ikke indlade mig på spådomskunst med hensyn til, hvad inflationen kan tænkes at blive, men i VS vil vi i hvert fald ikke løbe den risiko, at vi ved at stemme for et forslag som dette her under bestemte forudsætninger, f.eks. en 4 procents inflation, som det er beregnet i bilagene, kommer til at yde et tilskud til den private pensionsopsparing på 3 mia. kr. i 1988 og kun over de næstfølgende år får 2,6 mia. kr. tilbage og altså på den måde ikke alene har givet en fremrykning af tilskud, men altså i virkeligheden også tabt netto på det på kort sigt. Den risiko vil vi ganske enkelt ikke løbe, og det er svært for os at forstå, at SF vil løbe den.

Dertil kommer så – og det mener jeg i og for sig både hr. Lykkesoft og hr. Fogh Rasmussen har ret i – at dette her på det lange sigt bare er en cementering af det provenu, som man hele tiden har forestillet sig man ville have ind. Det betyder altså en cementering af det samlede tilskud, som staten yder til privat pensionsopsparing i form af fradrag og manglende beskatning. Ved at godkende dette her tager man altså et medansvar for en cementering af en ordning, som venstrefløjens – og mig bekendt hele venstrefløjens – grundlæggende er inderligt imod. Det forstår jeg ikke at SF vil være med til.

Jeg forstår i øvrigt heller ikke rigtig hr. Dohrmann. Han kan ikke have hørt helt efter, hvad hans egen ordfører sagde, for hvis SF havde ret – hvad hr. Dohrmann var inde på – er det svært at forstå, at Fremskridtspartiet stemmer for dette forslag. Faktisk byggede Fremskridtspartiets argumentation i første omgang på, at SF havde uret. Derefter gik hr. Dohrmann over til at mene, at SF har ret. Derfor må vi gå ud fra, at Fremskridtspartiet nu vil ende med at stemme imod forslaget, men det kan være, at man stemmer

uden nogen sammenhæng med de forklaringer, man giver heroppefra.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jamen det er simpelt hen, fordi hr. Albrechtsen ikke kan tænke, for jeg går ud fra, at det forlig, der nu igen er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringspartierne, ikke er noget, der gælder for tid og evighed. Derfor tager vi selvfølgelig den skattelettelse, der ligger i 1988. Men det er da så absolut med henblik på, at det folketingsvalg, der bliver afholdt inden 1989, medfører en ændring af Folketingets flertal, således at tyveriet fra pensionisterne og selvsparene også kan lempes i 1989 og 1990. Vi stemmer altså ja for at få den øjeblikkelige gevinst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 4 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 4 stemte for, 106 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 29/1 87. Betænkning 14/5 87).